

men have Certifikatet at holde sig til, som dog vel altid vil give nogen Underretning om Mandens Fortid, som man ikke ellers vil kunne forstaae sig. Det forekommer mig derfor, saa vidt jeg kan se, at det egentlig er en Misforstaaelse, naar man fra det Synspunkt, som jeg maa antage, de ærede Stillerere af Underændringsforslagene ere gaaede ud fra, har nogen Betænkelighed ved denne Bestemmelse.

Endnu skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger om Ændringsforslaget under Nr. 18 i Anledning af nogle Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Anderjen). Og det, som jeg da vil fremhæve, er nærmest det, at jeg dog ikke tror, at Bestemmelsen let vil kunne misbruges eller frembyde nogen større Fare, idet jeg nemlig paa ingen mulig Maade kan gaa ind paa, at man skulde kunne kalde det „snarest muligt“, at Reedejeeren lod gaa flere Uger inden han indgav Beretning til Fabriksinspektøren om at han havde været nødsaget til at antage en ellers ikke til Redelpasning autoriseret Person paa Grund af hans Redelpassers Forhindring eller Bortgang. Det kan jeg ikke tro, man paa nogen mulig Maade er udsat for. „Snarest muligt“ maa betegne et kort Tidsrum; jeg vilde vel være tilbøjelig til at tro, at den længste Tid, der kan indrømmes en Mand til at indsende Beretning, vilde være den Dag, Tilfældet var indtruffet eller i det højeste tillige Dagen efter. Men mere end et Par Dage kan jeg rigtignok ikke antage, at der kan være Tale om, man kan indrømme ham, naar Loven bruger Udtrykket „snarest muligt“, det skulde i alt Fald være, at vedkommende til Undskyldning kunde anføre saadan noget som, at han selv var bleven syg eller den Slags Ting; men ellers mener jeg rigtignok, at det er et Udtryk, der er saa snævert, at det ikke kan omfatte mere end et kort Tidsrum. Det er ikke nogen stor Forretning, blot at skrive et Brev til Fabriksinspektøren. Det er noget, som maaste kan vare en halv Time eller i det højeste en Time, selv for Folk, der ikke ere meget vant til at skrive. Derfor kan jeg ikke tro, at der her kan være nogen Fare for Misbrug.

Jeg skal derfor, saaledes som Sagen nu ligger for, tillade mig at anbefale Tinget at vedtage de af Udvalget stillede Ændringsforslag og derimod at stemme imod Underændringsforslagene.

Sum: Som en af dem, der har anerkendt, at Lovgivningsmagten skylder sin Medvirkning til, at der raades Bod paa de mange Ulykker, man har været udsat for og

i stigende Maal vil være udsat for ved Rebedsprængninger, men som paa den anden Side har set en Fare i Lovforslagets Bestemmelser, saaledes som det oprindelig var affattet, skylder jeg maaste at gøre kortelig Rede for min Stilling til Sagen, nu da jeg ubetinget har sluttet mig til Lovforslaget i den Affattelse, som Udvalget har frembragt. Jeg skal dog gøre det i al Korthed, særlig fordi der ved de Underændringsforslag, som ere fremkomne i Dag, og som jeg først har modtaget her paa min Blads, er gjort et Stridt, som, om det maatte blive vedtaget, let kan lede til, at Lovforslaget enten ingen Betydning faar eller overhovedet bliver forkastet, og jeg anser det derfor for endnu vigtigere at søge at vejlede ærede Medlemmer i Retning af ikke at fastholde disse Underændringsforslag end at vejlede dem i Retning af at tilegne sig min Opfattelse af Lovforslaget i det hele taget. Jeg skal dog altsaa om min Opfattelse af Lovforslaget i det hele taget sige, at der ved den af Udvalget givne Affattelse, er bundet væsentlige Ting. For det første have vi opnaaet, at de nuværende Redelpassere uden nogen Hindring vedblive at være Redelpassere, ogsaa efter at Loven er udkommen, medmindre den enkelte Redelpasser gentagne Gange har været tiltalt for Overtrædelse eller en Gang har været tiltalt for grov Overtrædelse af de en Gang givne Bestemmelser. Enhver anden Redelpasser vedbliver rolig at passe sin Redel og officeres altsaa slet ikke i sin Stilling af Loven, naar den udkommer; for ham bliver der paa Revisionen af Reedejeeren eller Redelbrugeren udfærdiget et Certifikat, som simpelthen lyder paa, at Manden er Redelpasser. — Vi have dernæst opnaaet, at ny Redelpassere kunne antages af Reedejerne uden nogen Kontrol eller Indblanding fra Redeltilsynets Side. Der kræves nu ifølge Lovforslaget, saaledes som det er affattet af Udvalget, at vedkommende Reedejer skal forsikre sig om, at Manden er ædruelig og paalidelig, og at han har gennemgaaet en Skole, som Loven her har sat til 3 Maaneder, men som man meget let kunde blive enig med de Herrer Forslagsstillere om at sætte til et mindre Tidsrum; men det fastholdes, at han overhovedet skal have gennemgaaet en Skole i Redelpasning. Altsaa, Reedejeeren kan antage sin Redelpasser uden Fabriktilsynets Indblanding. Thi naar han har sikret sig, at Redelpasseren er ædruelig og paalidelig, idet han altsaa enten kender ham selv eller har faaet forelagt troværdige Attester for, at han er ædruelig og paalidelig, eller han selv har ladet ham undervise i Redelpasning i det Tidsrum, som Loven